

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.704.419/2025/17.
Felperes: EPS-Global Zrt.
(1119 Budapest, Bornemissza tér 12.C.ép.)
A felperes képviselője: Német és Kozák Ügyvédi Iroda
(1126 Budapest, Tóth Lőrinc utca 41., eljáró ügyvéd: dr. Németh Ferenc)
Alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Petró Szilvia kamarai jogtanácsos
Alperesi érdekelt: Újbuda Parkolásüzemeltető Nonprofit Kft.
(1112 Budapest, Cirmos utca 8.)
Alperesi érdekelt képviselője: Varga Dóra Ügyvédi Iroda
(1025 Budapest, Margit krt. 43-45., eljáró ügyvéd: dr. Varga Dóra Katalin)
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.534/17/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2025. november 7. napján kelt D.534/17/2025. számú határozatának igazgatási szolgáltatási díj visszatérítéséről rendelkező részét akként változtatja meg, hogy „A Döntőbizottság felhívja a Közbeszerzési Hatóság Titkárságát, hogy a határozat kézbesítésétől számított 8 napon belül fizessen meg a kérelmező részére 550.000.- Ft, azaz ötszázötvenezer forint igazgatási szolgáltatási díjat.”

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 16.250 (tizenhatezer-kettőszázötven) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 22.500 (huszonkétezer-ötszáz) forint eljárási részilletéket.

A Fővárosi Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő részilleték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A 7.500 (hétezer-ötszáz) forint eljárási részilleték az állam terhén marad.

Az ítélt megváltoztató rendelkezése ellen a közléstől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéltáblához címzett, de a Fővárosi Törvényszéken az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint előterjesztendő fellebbezésnek van helye. A fellebbezésnek tartalmaznia kell az azt megalapozó jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésének, illetve az ítéletnek a

közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérésére hivatkozásnak elmaradása a fellebbezés hiánypótlás nélküli visszautasítása jogkövetkezményével jár. A Fővárosi Ítéltábla előtt a másodfokú eljárásban a jogi képviselő kötelező. Tárgyalás tartását a fél a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben kérheti. A határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

Az ítélet keresetet elutasító rendelkezése ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesi érdekelt – mint ajánlatkérő – 2025. július 16-án a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második része szerinti szabályok alkalmazásával nyílt közbeszerzési eljárást indított „Parkolási rendszert támogató szoftverszolgáltatás” beszerzése tárgyában, melynek becsült értéke: 220.000.000 Ft (EKR001107452025). Az ajánlatok benyújtásának határideje: 2025. augusztus 19. 12:00 óra.
- [2] Az ajánlattételi felhívás II.1.4) pontja szerint a nyertes ajánlattevő feladata az ajánlattételi dokumentáció részeként kiadott műszaki leírás műszaki követelményeinek megfelelő komplex parkolás-ügyviteli, ellenőrzési és üzemeltetési rendszer telepítése az alperesi érdekelt eszközeire; a szoftverrendszer működtetéséhez szükséges oktatás, betanítás az alperesi érdekelt munkatársai részére, valamint a szoftverrendszer üzemeltetése során – távfelügyelet és helyszíni beavatkozás útján – műszaki támogatás nyújtása.
- [3] A felhívás III.4.1) pontja az alkalmasság minimumkövetelményeit a következők szerint tartalmazta: „M.1.2) (az ajánlattevő rendelkezzen) legalább 1 db, előírásoknak és a szerződésnek megfelelően teljesített, parkolás-üzemeltetési feladatok támogatására szolgáló ügyviteli szoftver rendszer biztosítása tárgyú olyan referenciával, melynek során a biztosított rendszer zárt szerver-szerver kapcsolaton keresztül képes kezelni az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően, és mely rendszer biztosítása során az alábbi információk legalább 1-1 alkalommal történő lekérdezésére sor került:
 - járműadatok lekérdezésére rendszám és időpont alapján
 - személyiadat- és lakcím nyilvántartás lekérdezésére 4T alapján (NSZL lekérdezés),
 - parkolási igazolvány adatainak lekérdezésére okmányszám alapján,
 - ideiglenes rendszám adatok lekérdezésére rendszám és időpont alapján.”
- [4] A felperes 2025. augusztus 8-án az alábbi kiegészítő tájékoztatáskéréssel fordult az alperesi érdekelt felé:

„Az M1.2 pontban előírt referenciafeltételben meghatározott funkció (interfészkapcsolat az Energiaügyi Minisztériummal) a teljes közbeszerzési tárgyhoz képest a rendszer működésének egy kisebb részét képezi, és nem jelenik meg önálló kötelező követelményként a műszaki leírásban sem. Erre tekintettel az alkalmassági követelmény teljesítésének egyetlen módjaként történő előírása aránytalanul korlátozza a potenciális ajánlattevők körét, és a verseny érdemi korlátozását okozza. Illetve az M.1.2 alkalmassági követelmény jelenlegi megfogalmazása alapján kizárólag olyan referencia fogadható el, amely során a biztosított rendszer az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészen keresztül valósított meg adatcserét. Álláspontunk szerint ez a megfogalmazás túlzottan leszűkíti a potenciális ajánlattevők körét, mert kizárja azokat a magyar vagy külföldi projekteket, ahol a funkciók azonosak vagy egyenértékűek voltak, de nem az EM-mel történtek az adatcserék. Fentiek okán az előírt referencia követelmény a Kbt. 65. § (5) bekezdésébe ütközik, amely szerint: „Ajánlatkérő tárgyat tekintve az adott közbeszerzéssel műszakilag egyenértékű korábbi

szolgáltatás igazolását köteles elfogadni.” Ennek alapján kérjük pontosan meghatározni, hogy Ajánlatkérő az Energiaügyi Minisztériumon kívül milyen más, hasonló típusú, állami vagy önkormányzati hatóságokat, illetve technológiai entitásokat (pl. KKSZB, VIEKR, NMFR, MOKK stb.) fogad el műszakilag egyenértékűnek! Javasoljuk továbbá, hogy ajánlatkérő az alkalmassági feltételt módosítsa oly módon, hogy a funkcionálisan azonos adatcserére képes rendszerek referenciáit is elfogadhatónak tekintse, függetlenül attól, hogy a kapcsolat konkrétan az Energiaügyi Minisztériummal történt-e!”

[5] Az alperesi érdekelt 2025. augusztus 13-án az alábbi kiegészítő tájékoztatást adta:

„10. Válasz: Ajánlatkérő felhívja a T. Érdeklődő Gazdasági Szereplő figyelmét, hogy a kérdésben foglaltakkal ellentétben a referenciakövetelmény nem tartalmaz olyan előírást, miszerint „Az M1.2 pontban előírt referenciaciklusban meghatározott funkció (interfészkapcsolat az Energiaügyi Minisztériummal)”, illetve olyat se, hogy „kizárólag olyan referencia fogadható el, amely során a biztosított rendszer az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészen keresztül valósított meg adatcserét”.

A referenciakövetelményben az szerepel, hogy a biztosított rendszer zárt szerver-szerver kapcsolaton keresztül legyen képes kezelni az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét.

Az, hogy a rendszer legyen képes kezelni az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét azt jelenti, hogy a rendszer legyen képes kezelni az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét (elvi lehetőség megléte), nem pedig azt, hogy rendelkezzen interfészkapcsolattal az Energiaügyi Minisztériummal és főleg nem azt, hogy csak olyan referencia lenne elfogadható, amely során a rendszer az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészen keresztül valósított meg adatcserét.

Ajánlatkérő tisztelettel kéri az Érdeklődő Gazdasági Szereplőket, hogy a kérdéseiket a felhívás és a dokumentáció átolvasása után legyenek szívesek feltenni.”

[6] A felperes 2025. augusztus 18-án előterjesztett előzetes vitarendezési kérelmét az alperesi érdekelt 2025. augusztus 22-én elutasította. A felperes nem nyújtott be ajánlatot.

[7] A felperes 2025. augusztus 28-án jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alpereshez, mely három kérelmi elemet tartalmazott. Az 1. kérelmi elem szerint az alperesi érdekelt a felperes által feltett kiegészítő tájékoztatás kérés teljeskörű, valamennyi kérdésre kiterjedő megválaszolásának elmulasztásával megsértette a Kbt. 56. § (2) bekezdését. Az alperesi érdekelt nem válaszolt a következő kérdésre, a kért információkat nem bocsátotta rendelkezésre: „Ennek alapján kérjük pontosan meghatározni, hogy Ajánlatkérő az Energiaügyi Minisztériumon kívül milyen más, hasonló típusú, állami vagy önkormányzati hatóságokat, illetve technológiai entitásokat (pl. KKSZB, VIEKR, NMFR, MOKK stb.) fogad el műszakilag egyenértékűnek!” A 2. kérelmi elem szerint az alperesi érdekelt a 2025. augusztus 13. napján kiadott kiegészítő tájékoztatás 10. sorszámú válaszával megsértette a Kbt. 55. § (6) bekezdését, illetőleg a Kbt. 52. § (4) bekezdés b) pontját, mert válaszával tartalmát tekintve módosította az eljárást megindító felhívás III.4.1) pont M.1.2.) alpontjában meghatározott alkalmassági minimumkövetelményt. A 3. kérelmi elem szerint az alperesi érdekelt a 2025. augusztus 13. napján kiadott kiegészítő tájékoztatás 10. sorszámú válaszával megsértette a Kbt. 50. § (4) bekezdését tekintettel arra, hogy az „elvi lehetőség megléte” nem egyeztethető össze a korábbi teljesítések vizsgálatára irányuló referencia alkalmassági követelménnyel, mert az ajánlatkérő valójában nem egy konkrét korábbi teljesítést vizsgál, hanem azt, hogy a ténylegesen nyújtott korábbi szolgáltatás elviekben mire lehet még alkalmas. A valóságban nem teljesített, meg nem történt műszaki teljesítés „igazolására” nem irányulhat a referencia alkalmassági minimumkövetelmény előírása, tekintettel arra, hogy ténylegesen meg nem történt teljesítést nem lehet igazolni, a teljesítés szerződésszerűségére vonatkozó megrendelői nyilatkozat nem is értelmezhető abban az esetben, ha a teljesített korábbi szerződésnek nem is volt része az Energiaügyi Minisztériummal létesített tényleges,

fizikai szerver-szerver kapcsolat. Az alperesi érdekelt válaszában foglalt értelmezés olyan bizonytalanságot teremt, amely által a kiegészítő tájékoztatás válasz teszi lehetetlenné az egyenlő esélyű, megfelelő ajánlattételt. Az 1. és 3. kérelmi elem vonatkozásában kérte a Kbt. 165. § (2) bekezdés *d)* pontja alapján a jogsértés megtörténtének megállapítását és a 165. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján az alperesi érdekelt 2025. augusztus 13. napján kiadott kiegészítő tájékoztatása, valamint az azt követően hozott valamennyi döntése megsemmisítését, a 2. kérelmi elem vonatkozásában a Kbt. 165. § (2) bekezdés *d)* pontja alapján a jogsértés megtörténtének megállapítását és a 165. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján az eljárást megindító felhívásának és egyéb közbeszerzési dokumentumoknak a megsemmisítését.

- [8] Az alperes a jogorvoslati eljárást a D.534/6/2025. számú végzésével 2025. szeptember 24-én indította meg. A felperes 550.000 Ft igazgatási szolgáltatási díjat megfizetett.

Az alperes határozata

- [9] Az alperes a 2025. november 7-én meghozott D.534/17/2025. számú határozatával az 1. és 2. kérelmi elemeket érintően a jogorvoslati kérelmet elutasította, a 3. kérelmi elemet érintően a jogorvoslati eljárást megszüntette. Az egy kérelmi elem tekintetében megszüntetett jogorvoslati eljárásra és a két alaptalan kérelmi elemre tekintettel a megfizetett 550.000 Ft igazgatási szolgáltatási díj egy kérelmi elemre eső részének, azaz 183.333 Ft-nak a felperes részére történő visszafizetéséről rendelkezett.
- [10] Az 1. kérelmi elemre vonatkozó indokolása szerint a Kbt. kiegészítő tájékoztatáskéréssel kapcsolatos rendelkezései, a Kbt. 56. § (1)-(2) bekezdései nem tartalmazzak a kiegészítő tájékoztatás tartalmával kapcsolatos előírást. A Kbt. e jogintézménnyel kapcsolatban alapvetően annyit tartalmaz, hogy az ajánlatkérő milyen körben és milyen határidők mellett jogosult tájékoztatást kérni és azt az ajánlatkérő milyen határidőn belül köteles megválaszolni. A joggyakorlat kimunkálta, hogy a kiegészítő tájékoztatás megadása során kiemelt figyelemmel kell lenni az esélyegyenőség és az egyenlő elbánás alapelvi rendelkezések érvényesülésére és a tájékoztatás megadása nem eredményezheti a közbeszerzési dokumentumok módosítását. Megvizsgálva a kiegészítő tájékoztatáskérést és az alperesi érdekelt arra adott válaszát megállapította, hogy az alperesi érdekelt érdemi tájékoztatást nyújtott a felperes számára. Konkrétan megjelölte, hogy mi a kérdéses M.1.2) alkalmassági minimumkövetelmény tartalma és egyértelművé tette a felperes számára, hogy a minimumkövetelménybe nem értendők bele azok az állítások, amelyeket a felperes megfogalmazott. Az alperesi érdekelt teljeskörű választ adott a tájékoztatáskérésre, nem hagyta konkrét válasz nélkül a felperest a tájékoztatás megadása során. Az, hogy a megadott válasz a felperes tetszését nem nyerte el, egyéni érdekeivel nem volt összeegyeztethető, nem jelenti azt, hogy az alperesi érdekelt megsértette a Kbt. 56. § (2) bekezdését. A döntőbizottsági és a bírósági joggyakorlat szerint a kiegészítő tájékoztatáskérést a gazdasági szereplőknek is rendeltetésszerűen kell alkalmazniuk, a kiegészítő tájékoztatáskérés jogintézménye nem arra szolgál, hogy a gazdasági szereplők/ajánlattevők véleményt nyilvánítsanak a közbeszerzési dokumentumok tartalmát illetően és e körben javaslat sem tehető, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumokat érintően mit és hogyan változtasson meg.
- [11] A 2. kérelmi elem alapján a felperes azért állította a Kbt. 55. § (6) bekezdésének és a Kbt. 52. § (4) bekezdés *b)* pontjának megsértését, mert álláspontja szerint az alperesi érdekelt módosította a felhívás M.1.2) pontját azzal, hogy azt a tájékoztatást adta, hogy az M.1.2) alkalmassági minimumkövetelmény azon előírása, mely szerint a rendszer legyen képes kezelni az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét csupán egy elvi lehetőség. Az M.1.2) alkalmassági minimumkövetelményben az alperesi érdekelt nem írta elő, hogy az érvényes ajánlattételhez szükséges, hogy a rendszer rendelkezzen interfészkapcsolattal az Energiaügyi Minisztériummal (a továbbiakban: EM).

Az alperesi érdekelt kiegészítő tájékoztatásában azt közölte, összhangban a közbeszerzési dokumentumokban szereplő előírásokkal, hogy olyan rendszert kell megajánlani, amely képes arra, hogy zárt szerver-szerver kapcsolaton keresztül kezelje az EM által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét. Az M.1.2) minimumkövetelményben nem az szerepel, hogy referenciaként csak olyan rendszer mutatható be, amely az EM által kiajánlott interfész felületen keresztül már valósított meg adatcserét. Az alperesi érdekelt részéről közölt fenti információk kiegészítő tájékoztatás eljárási cselekményhez kapcsolódnak, azokkal nem változtatta meg semmilyen módon a felhívás tartalmát. Ezeket az információkat a kiegészítő tájékoztatás körében közölte, hogy segítse az előírások értelmezését, a megfelelő ajánlattételt. A kiegészítő tájékoztatásával az alperesi érdekelt magyarázatot adott a felperesnek azzal kapcsolatban, hogy milyen referenciát szükséges bemutatni a felhívás M.1.2) pontja körében, azonban a minimumkövetelmény tartalmát ezzel semmilyen formában nem változtatta meg, azt nem bővítette ki és nem is szűkítette. Figyelemmel arra, hogy az alperesi érdekelt a kiegészítő tájékoztatással nem módosította a felhívás tartalmát, nem keletkezett kötelezettség az ajánlattételi határidő meghosszabbítására, így nem sértette meg a Kbt. 52. § (4) bekezdés b) pontját és a Kbt. 55. § (6) bekezdését sem.

- [12] A 3. kérelmi elem körében eljárva abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy az alperesi érdekelt megsértette-e a Kbt. 50. § (4) bekezdését, amely jogszabályhely az eljárást megindító felhívással és a többi közbeszerzési dokumentummal kapcsolatos. A felperes a jogorvoslati kérelemben nyilatkozott, hogy a 3. kérelmi elemet érintően a jogsértésről való tudomásszerzés napja a kiegészítő tájékoztatás megküldése, 2025. augusztus 13. A Kbt. a felhívással és a többi közbeszerzési dokumentummal kapcsolatban az általánostól eltérő szabályokat rendel alkalmazni a tudomásszerzés időpontját illetően és a jogorvoslati kérelem benyújtására irányadó jogorvoslati határidőt illetően is. A 3. kérelmi elem körében a Kbt. 148. § (7) bekezdés a) pont határozza meg a tudomásra jutás időpontját, amely a tárgyi esetben nem a kiegészítő tájékoztatás közlésének, hanem az eljárást megindító hirdetmény közzétételének a napja, ami 2025. július 17-e volt. A felperesnek a Kbt. 148. § (5) bekezdés alapján az ajánlattételi határidőt (ami jelen esetben 2025. augusztus 19-e volt) megelőző ötödik napig volt lehetősége kérelmet benyújtani, így a felhívással és a közbeszerzési dokumentumokkal kapcsolatos jogvesztő jogorvoslati határidő 2025. augusztus 14-én lejárt. A felperes a jogvesztő határidőt túllépve nyújtotta be a jogorvoslati kérelem 3. kérelmi elemét, így az elkésett, joghatás kiváltására nem alkalmas. Ezért e tekintetben az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette a jogorvoslati eljárást.
- [13] A megfizetett 550.000 Ft igazgatási szolgáltatási díjból 183.333 Ft visszatérítéséről a Kbt. 151. § (8) bekezdése alapján rendelkezett, míg a fennmaradó összeg a Kbt. 151. § (9) bekezdése alapján a felperes terhén marad.

A kereset és a védírat

- [14] A felperes a határozatot keresettel támadta, melyben elsődlegesen annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, másodlagosan a megváltoztatását akként, hogy a bíróság adjon helyt a jogorvoslati kérelme 1. és 2. kérelmi elemének, és rendelkezzen akként, hogy a megfizetett igazgatási szolgáltatási díjat az alperes köteles visszafizetni. Perköltséget is igényelt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján 500.000 Ft + Áfa összegben.
- [15] Hivatkozása szerint az alperes megsértette az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontját, 51. § (1) bekezdés b) pontját, 81. § (1) bekezdését, valamint a Kbt. 56. § (2) bekezdését, a Kbt. 55. § (6) bekezdését, a Kbt. 52. § (4) bekezdés b) pontját és a Kbt. 148. § (5) bekezdését.
- [16] A határozat az 1. kérelmi elem körében azért jogsértő, mert az alperes – az Ákr. 81. § (1) bekezdésének sérelmével – nem bírálta el, figyelmen kívül hagyta azon érvelését, miszerint az

alperesi érdekelt nem adott választ azon kérdésére, hogy milyen más, hasonló típusú, állami vagy önkormányzati hatóságot vagy más entitást fogad el műszakilag egyenértékűnek a EM-mel. Azt sem fejtette ki, hogy ezen kérése miért volt visszaélésszerű vagy nem rendeltetésszerű. Az alperes akkor tett volna eleget indokolási kötelezettségének, ha megjelöli határozatában, hogy az alperesi érdekelt ezen kérdésre hol és milyen tartalommal válaszolt, vagy ha kifejti, hogy miért nem volt szükséges a hiányolt válasz a közbeszerzési ajánlat összeállításához. A határozat ezen súlyos hiányossága a döntés érdemére is kihatott, mert garanciális ügyféli jogot sért (Kúria Kfv.V.35.706/2013/12., Kfv.IV.37.936/2015/8., Veszprémi Törvényszék K. 701.106/2021/16. számú eseti döntése).

[17] Az alperes továbbá megalapozatlanul állapította meg az 1. kérelmi elem tárgyában, hogy az alperesi érdekelt nem sértette meg a Kbt. 56. § (2) bekezdését és iratellenesen állította, hogy az alperesi érdekelt teljeskörű választ adott. Az alperes saját joggyakorlatával is ellentétes döntést hozott, mely szerint a konkrét kérdésre konkrét válaszával lehet teljesíteni a kiegészítő tájékoztatás nyújtására vonatkozó kötelezettséget (D.114/5/2018). Az alperes érveléséből az a következtetés vonható le, hogy nem rendeltetésszerűnek minősítette a kérdést, amelyre ezáltal nem volt szükséges választ adni, azonban ezt az alperes iratellenesen állapította meg, mert jogorvoslati kérelmében okszerű magyarázatát adta annak, hogy a válasza miért volt szükség.

[18] Az alperes a 2. kérelmi elemre vonatkozóan is – az ügy érdemére kiható módon – megsértette az Ákr. 81. § (1) bekezdését, mert a jogorvoslati kérelemben foglalt indokolásában – melyet keresetlevele 10-12. oldalain ismertetett – öt pontban részletesen alátámasztotta, hogy a kiegészítő tájékoztatásban foglalt ajánlatkérői válasz miért nem következhet a referenciakövetelmény igazolási módja körében tett előírásokból, a vonatkozó jogszabályi előírásokból, valamint magából az alkalmassági minimumkövetelmény nyelvtani értelmezéséből sem, miáltal a megadott kiegészítő tájékoztatás szükségszerűen az alkalmassági minimumkövetelmény tartalmi módosítását eredményezi, azonban az alperes részletes jogi érvelését határozati indokolásában egyetlen mondattal sem érintette, a felperesi jogi érvek egyikét sem cáfolta, azokat egyszerűen figyelmen kívül hagyta.

[19] A 2. kérelmi elem tárgyában megalapozatlanul állapította meg, hogy az alperesi érdekelt nem sértette meg a Kbt. 55. § (6) bekezdését, 52. § (4) bekezdés *b)* pontját, alaptalanul állapította meg, hogy az alperesi érdekelt kizárólag értelmezte az előírását. Okszerű, logikus következtetésekkel nem lehet arra a megállapításra jutni, hogy a kiegészítő tájékoztatás ne eredményezte volna az alkalmassági követelmény tartalmi módosítását. Az alperesnek érzékelnie kellett volna az eljárást megindító közbeszerzési dokumentumokban foglalt alkalmassági követelmény és a kiegészítő tájékoztatásban közölt értelmezés közötti ellentmondást és azt, hogy az alperesi érdekelt az alkalmassági követelmény tartalmát megváltoztatta, olyan új értelmezési tartalomra terjesztette azt ki (elvi lehetőség megléte), mely egyáltalán nem következik magából a közbeszerzési dokumentumok tartalmából. Amennyiben az alperes az előírt alkalmassági követelményt átfogóan, az alkalmassági követelmény igazolási módja körében tett előírásokat is figyelembe véve vizsgálta volna, valamint a vizsgálata körébe bevonta volna a referencia alkalmassági követelményt szabályozó 321/2015. (X. 30.) Korm. rendelet vonatkozó rendelkezéseit is, és figyelemmel lett volna a referencia alkalmassági követelmény közbeszerzési eljárásbeli funkciójára és a jogintézmény céljára, úgy azt kellett volna megállapítania, hogy az előírt alkalmassági követelményből nem következik az, hogy a referencia keretében elvárt képesség kizárólag elvi lehetőség lenne. Ez sem a nyelvtani, sem rendszertani, sem céltételező értelmezési módszerrel történő értelmezés alapján sem következhet. E körben kérte figyelembe venni a kereset 10-12. oldalain idézett jogorvoslati érvelését.

[20] A felperes hivatkozása szerint az alperes 3. kérelmi elemre vonatkozó, eljárást megszüntető, döntése is sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését, mert miután kifejezetten a jogorvoslati határidő megtartottsága vonatkozásában hívta fel hiánypótlásra és a választ elfogadva megindította a

jogorvoslati eljárást, nem jelölte meg a megszüntetés Ákr. 47. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti azon okát (azon körülményt), amelyről a jogorvoslati eljárás megindítását megelőzően még nem bírt tudomással, csak a jogorvoslati eljárás megindítását követően (Kúria Kf.IV.39.177/2022/14.). Jogorvoslati kérelme hiánypótlásának részeként leszögezte azt, hogy valamennyi általa benyújtott jogorvoslati kérelmi elem az ajánlatkérő 2025. augusztus 13. napján kiadott kiegészítő tájékoztatása ellen irányul, valamint rögzítette és jogi érveléssel alátámasztotta, hogy a Kbt. 148. § (5) bekezdés első mondatának második fordulója alapján tartja jogorvoslati kérelmét határidőben benyújtottnak. Az alperes határozatában egyáltalán nem tért ki arra, hogy ezen ügyféli nyilatkozatát miként értékelte, érveit, indokait miért vetette el, azok esetleges megalapozatlanságát mi támasztja alá. A határozat 60. pontja téves jogi álláspontot is tükröz, mert a tudomásra jutás nem a kérelmező meghatározásától függ. Az indokolásból hiányzik annak alátámasztása, hogy az alperes mely tények és jogszabályi rendelkezés alapján tekintette a 3. kérelmi elemet a közbeszerzési dokumentumok ellen benyújtottnak, amikor a kiegészítő tájékoztatást támadta.

- [21] Az alperes költségviselésről rendelkező döntése az Ákr. 51. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján jogszabálysértő, mert a D.534/8/2025. számú végzéssel 2025. szeptember 29-én indult eljárás ügyintézési határideje a határozat meghozatala előtt, 2025. október 14-én telt el, ezért az alperesnek az ügyintézési határidő túllépése miatt a megfizetett igazgatási szolgáltatási díj visszafizetéséről kellett volna rendelkeznie, amit a Kúria Kfv.IV.37.489/2024/8. számú döntése is alátámaszt.
- [22] Az alperes védiratában – a határozatában foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását kérte. Perköltséget is igényelt, melyet – a csatolt költségjegyzéken – az IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján 190.000 Ft összegben akként, hogy a keresetlevél áttanulmányozása 6, az iratanyag összeállítása 6, a védirat elkészítése 7 munkaórát igényelt.
- [23] Hivatkozása szerint az 1. kérelmi elemre vonatkozóan a kiegészítő tájékoztatáskérésre adott válasz jogszerűségét kellett értékelnie. E körben az volt megállapítható, hogy a felperes félreértelmezte az ajánlati felhívás alkalmassági követelményre vonatkozó előírását, amit határozatában rögzített. Az nem volt tárgya a jogorvoslati eljárásnak, hogy a felperes kérdésfeltevése visszaélésszerű volt-e és határozatában erre vonatkozó megállapítást nem tett. A 2. kérelmi elem körében sem sértette meg indokolási kötelezettségét. E körben azt kellett vizsgálni, hogy a kiegészítő tájékoztatáskérésre adott válasszal módosult-e az alkalmassági követelmény tartalma, amely vizsgálata eredményét rögzítette a határozatában. Érdemben a felperes jogorvoslati kérelmében feltett kérdésre nemleges válasz volt adható, mert nem volt szükséges a minimumkövetelménynek való megfeleléshez az, amit a felperes állított. A 3. kérelmi elem vonatkozásában jogszerűen állapította meg az elkésettséget. A felperes megsértett jogszabályhelyként a Kbt. 50. § (4) bekezdését jelölte meg és indokolásában azt adta elő, hogy a 10 válasz olyan bizonytalan helyzetet teremtett, amely miatt nem egyértelmű az M1.2) tartalma, vagyis a jogorvoslati kérelem ezen kérelmei elemének tartalma nem a kiegészítő tájékoztatással volt kapcsolatos, hanem a felhívás M.1.2) pontjával. Megsértett jogszabályhelyként nem a Kbt. 56. § került megjelölésre.
- [24] Hivatkozása szerint jogszerű a határozat az igazgatási szolgáltatási díjról való rendelkezés tekintetében is, arra a Kbt. 151. § (9) bekezdésének kógens rendelkezése alapján került sor, melynek utolsó monda szerint az alaptalan kérelem esetében a díj nem kerül visszatérítésre, a kérelmező viseli az igazgatási szolgáltatási díj teljes összegét. A felperes által hivatkozott kúriai ítélet a Kbt. ezen rendelkezését nem érinti.
- [25] Az alperesi érdekelt perbelépési kérelmében perköltséget igényelt, érdemi nyilatkozatot nem tett.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [26] A felperes keresete – az alábbiak szerint – kisebb részben alapos, nagyobb részben alaptalan.
- [27] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*)

pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli eljárásban bírálta el figyelemmel arra, hogy a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.

- [28] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.
- [29] A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [30] A bíróság kérelmi elemenként vizsgálta a felperes kereseti jogsérelmeinek megalapozottságát. A felperes az 1. és a 2. kérelmi elem körében párhuzamosan hivatkozott az indokolási kötelezettség megsértésére és a téves értékelésre. A 3. kérelmi elem vonatkozásában azt kellett vizsgálnia a bíróságnak, hogy az alperes jogsértően állapította-e meg az eljárás érdemi lefolytatásának eljárásjogi akadályát.
- [31] A Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerint a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indokolására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.
- [32] Mivel az alperes a felperes jogorvoslati kérelme alapján járt el, indokolási kötelezettségének – a Kúria Kfv.X.38.305/2019/9. számú, Kfv.III.37.827/2021/15. számú és Kfv.VII.37.546/2024/8. számú ítéleteiben foglalt követelmény alapján – akkor tesz eleget, ha számot ad arról, hogy a jogorvoslati kérelemben foglaltakat kimeríti, az abban megjelölt érvelésre választ ad. A Kúria Kf.39177/2022/14. számú határozata elvi tartalma értelmében: „A hatóság döntéséből az ügyfél teljes képet kell kapjon arról, hogy a hatóság az eljárása során milyen tényeket tárt fel, melyeket vett figyelembe és mellőzött a döntése kialakítása során, és milyen jogszabályi rendelkezések mentén határozott. Ez a garanciája annak, hogy a döntés utóbb is ellenőrizhetővé válik, helyessége, jogszerűsége - arra irányuló kereset alapján - érdemben elbírálható.” A Kp. 92. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a bíróságnak az eljárási jogszabálysértésekkel összefüggésben azt is kell vizsgálnia, hogy a megsértett eljárási szabály a megelőző eljárás lényeges szabályának minősül-e, az eljárási szabályszegés az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt-e, és hogy az okozott jogsérelm a perben orvosolható-e (Kúria Kf. VI.39.066/2020/5. számú ítélete [17] bekezdés). Nem jelenti az indokolási kötelezettség perben nem orvosolható megsértését, ha a felperes eljárás során tett nyilatkozatában kifejtett eltérő jogi értelmezésére a határozat nem tartalmaz részletesen kifejtett alperesi álláspontot, amennyiben a határozat indokolásának egészéből és annak egyes részeiből kitűnik, hogy az alperes döntése milyen tényeken, jogszabályokon és jogi következtetésen alapul. A Kúria Kf.IV.38.020/2019/9. számú ítélete elvi tartalmában rögzítette, hogy „Annak a vizsgálata, hogy az alperes az általa helyesen megállapított tényállásból, a határozatban részletesen rögzített bizonyítékokból helytálló következtetésre jutott-e, nem a tényállás feltárása és az indokolási kötelezettség teljesítése körébe esik, hanem az előzőekből levont jogi következtetés, a megállapított jogsértés megalapozottságának értékelését jelenti.”

- [33] Az alperesi hatóság feladata az, hogy a közbeszerzési eljárás releváns iratainak vizsgálatával és értékelésével döntse el a jogvitát, vagyis a jogorvoslati kérelemben előadott kérelmi elemek megalapozottságát vagy alaptalanságát, és erről számot adjon határozatában. Jelen ügyben az alperesnek az 1. kérelmi elem körében azt kellett vizsgálnia, hogy az alperesi érdekelt a teljeskörű, valamennyi kérdésre kiterjedő válaszadás elmulasztásával megsértette-e a Kbt. 56. § (2) bekezdését, amely szerint a kiegészítő tájékoztatást a kérés beérkezését követően ésszerű határidőn belül, de az ajánlattételi határidő lejártá előtt legkésőbb hat nappal, gyorsított eljárás esetén legkésőbb négy nappal, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásban legkésőbb három nappal, a közbeszerzési eljárások részvételi szakaszában pedig a részvételi határidő lejártá előtt legkésőbb négy nappal kell megadni.
- [34] A felperes a válaszból annak elmaradását sérelmezte, hogy az alperesi érdekelt nem jelölt meg olyan EM-en kívüli más, „hasonló típusú, állami vagy önkormányzati hatóságokat, illetve technológiai entitásokat (pl. KKSZB, VIEKR, NMFR, MOKK stb.)”, amelyeket „műszakilag egyenértékűnek” fogad el. Érvélése szerint az alperesi érdekeltnek két lehetősége lett volna az elfogadható és teljeskörű válasz megadásához: 1. közli az egyenértékűnek tekintett szervezeteket, vagy legalább egy gyűjtőfogalmat alkotva határozza meg a szóba jöhető entitásokat, vagy 2. egyértelműen rögzíti válaszában, hogy kizárólag az EM-mel való kapcsolat vizsgálandó a bemutatásra kerülő referenciában és nem jöhet szóba egyenértékűnek tekintett szervezet. Kifejtette, hogy az EM ezzel a megnevezéssel 2022. december 1. óta működik és a referencia minimumkövetelmény megfogalmazása még a minisztériumi jogelőd szervezetével kapcsolatos referencia bemutatathatóságát sem teszi lehetővé jelentősen leszűkítve az előírt időszakból (elmúlt 6 évben megkezdett, elmúlt 3 évben befejezett) szóba jöhető referenciamunkák bemutatathatóságát.
- [35] Az a kérdés, hogy az alperes megfelelően tett-e eleget indokolási kötelezettségének az 1. kérelmi elem tekintetében összefügg a döntése érdemével, tekintettel arra, hogy az alperes indokolási kötelezettsége igazodik a felperes jogorvoslati kérelme tartalmához, ezért a bíróság az eljárási és az anyagi jogi kérdést együttesen vizsgálta, amelyhez elsődlegesen a felhívás III.4.1) pontjában rögzített M.1.2) pont szerinti alkalmasság minimumkövetelmény előírásának értelmezése volt szükséges, lévén a felek közti jogvita központi kérdése volt ezen előírás tartalma.
- [36] A bíróság megállapította, hogy e referenciakövetelmény két, egymással összefüggő, de egymástól mégis elválo feltételt támasztott. Egyrészt azt várta el, hogy a referenciaként bemutatott parkolás-üzemeltetési feladatok támogatására szolgáló ügyviteli szoftver rendszer legyen „képes kezelni” (zárt szerver-szerver kapcsolaton keresztül) az EM által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően. Ez az előírás nem értelmezhető másként, mint a referenciaként bemutatott informatikai rendszer műszaki-informatikai képességének, tulajdonságának az előírásaként. Az előírás nem értelmezhető akként, hogy az adatcserének ténylegesen az EM által kiajánlott interfészkapcsolaton keresztül kellett megtörténnie. A bíróság rámutat arra, hogy – az eljárás bíróság rendelkezésére álló iratai alapján – az nem merült fel kérdésként, hogy a rendszerrel szemben támasztott követelmény konkrétan milyen műszaki-informatikai tulajdonságok elvárását támasztja. A másik elvárás a referenciával szemben, hogy a fenti tulajdonsággal rendelkező rendszerrel legalább egy alkalommal történt adatlekérdezés a felsorolt adatok és adatlekérdezési módok mindegyike vonatkozásában. Az alperesi érdekelt tehát nem támasztott olyan feltételt, hogy a bemutatott rendszernek az EM által kiajánlott interfészkapcsolaton történő adatcserét kellett volna biztosítania, nem várta el olyan szoftverrendszer igazolását, amelyen ténylegesen az EM által kiajánlott interfészkapcsolaton keresztül történt ezen adatok lekérdezése, hanem egy funkcionális műszaki követelményt támasztott a referenciával szemben.
- [37] A felperes a kiegészítő tájékoztatáskérésében iratellenesen állította azt, hogy „az M.1.2 alkalmassági követelmény jelenlegi megfogalmazása alapján kizárólag olyan referencia

fogadható el, amely során a biztosított rendszer az Energiaügyi Minisztérium által kiajánlott interfészen keresztül valósított meg adatcserét”. Az alperesi érdekelt nem egy meghatározott (Energiaügyi Minisztérium által biztosított) interfészkapcsolatot követelt meg. Valójában az előírás annak megfelelő volt, amit a felperes kiegészítő tájékoztatáskérésben előadott „javaslatában” megfogalmazott, vagyis abba beletartoztak „a funkcionálisan azonos adatcserére képes rendszerek referenciái” is „függetlenül attól, hogy a kapcsolat konkrétan az Energiaügyi Minisztériummal történt-e”.

- [38] Ebből következően viszont a felperes ezt megelőzően megfogalmazott kérése az „egyenértékű” entitások ajánlatkérői felsorolására vonatkozóan – a műszaki minimumkövetelmény helyes értelmezése alapján – nem is volt értelmezhető, mert az, hogy az ajánlattevő által bemutatott referencia „egyenértékű”-e az előírttal, vagyis, hogy rendelkezik-e az előírt műszaki képességgel, nyilvánvalóan az ajánlattevő bizonyítási kötelességébe tartozik, a műszaki követelménynek való megfelelést – a referencia vonatkozásában is – mindig az ajánlattevőknek szükséges igazolnia. Az ajánlatkérő nem ismerheti a referenciaként bemutatandó informatikai rendszer műszaki-informatikai tulajdonságait, így nem is lehetséges annak felsorolásszerű meghatározása, hogy a referenciaként bemutatott informatikai rendszer mely szervek/szervezetek interfészkapcsolatán keresztül tud megvalósítani ugyanolyan adatcserét, mint ami az EM interfészkapcsolatán megvalósítható adatcserének megfelelő.
- [39] Tekintettel arra, hogy a felperes alapvetően egy téves értelmezésből indult ki a kiegészítő tájékoztatáskérésében, helyesen járt el az alperesi érdekelt azzal, hogy ezt az értelmezési tévedést korrigálta válaszában és tette egyértelművé az „elvi lehetőség” fogalmával, hogy a referencia vonatkozásában nem követelmény az interfészkapcsolat tényleges megléte az EM-mel, csak a referenciának olyan műszaki tulajdonságokkal kell rendelkeznie, amely ezen interfészkapcsolatot is kezelni tudja. Azáltal, hogy egyértelművé tette a felperes téves értelmezését, a felperes számára már egyértelmű kellett, hogy legyen az, hogy a jogorvoslati kérelemben hiányolt kérésének – a fentiek miatt – az alperesi érdekelt nem tehet eleget. A felperes alaptalanul várta el az alperesi érdekelttől, hogy az abból kiragadott mondatra – annak a kérdés egészéhez való összefüggése figyelmen kívül hagyásával – külön is reagáljon. A felperes felvilágosításkérése konkrét műszaki paraméterekre irányulhatott volna az „EM által kiajánlott interfészkapcsolat” körében.
- [40] Mivel a kiegészítő tájékoztatás „a megfelelő ajánlattétel vagy részvételi jelentkezés érdekében” kérhető a Kbt. 56. § (2) bekezdése alapján, az alperes ezért helytállóan állapította meg, hogy az alperesi érdekelt azzal, hogy konkrétan megjelölte, hogy mi a kérdéses M.1.2) alkalmassági minimumkövetelmény tartalma és egyértelművé tette a felperes számára, hogy a minimumkövetelménybe nem értendők bele azok az állítások, amelyeket a felperes megfogalmazott, érdemi és teljeskörű választ adott a tájékoztatáskérésre, nem hagyta konkrét válasz nélkül a felperest a tájékoztatás megadása során. Az alperes megfelelően járt el akként, hogy a felperes tájékoztatáskérését egységként kezelte és annak teljes terjedelme alapján vizsgálta a válasz megfelelőségét, tekintettel annak jogszabály szerinti céljára. Az alperes határozata ugyan valóban nem tartalmaz a keresetben kifogásolt mondatra vonatkozó indokolást, de a határozatból, különösen annak 43-46. pontjaiban rögzítettekből kitűnik, hogy az alperes döntése milyen tényeken, jogszabályokon és jogi következtetésen alapul és annak helyessége, jogszerűsége a bíróság számára is ellenőrizhető volt. Az, hogy az alperes nem emelte ki határozatában a bíróság által fent rögzítetteket, ez nem jelenti az indokolási kötelezettség perben nem orvosolható oly mértékű sérelmét, amely a határozat megsemmisítését szükségessé tenné.
- [41] A fentiek miatt nem helytálló a felperesnek a Kbt. 56. § (2) bekezdése megsértésére vonatkozó hivatkozása sem. A bíróság is egyetért az alperessel abban, hogy az alperesi érdekelt tájékoztatása – a fentiekben kifejtettek szerint – megfelelő volt, ezért a felperes 1. kérelmi elemét az alperes jogszerűen utasította el. Kiemelést érdemel, hogy a felperes a

jogorvoslati kérelmében nem hivatkozott arra, hogy az alkalmassági követelmény a Kbt. 65. § (3)-(5) bekezdései alapján jogszabálysértő. Az alperes határozatából nem olvasható ki olyan értelmezés, hogy a felperes kérésére arra tekintettel nem volt szükséges az alperesi érdekeltnek válaszolni, mert a kérdésfeltevést az alperes nem rendeltetésszerűnek minősítette. A határozat ezen megjegyzése (13. oldal, lap alja) a felperesnek az alkalmassági követelménnyel szembeni véleménynyilvánítására vonatkozott, ami valóban kitűnt a felperes kiegészítő tájékoztatókérelmének egészéből, tehát az alperesnek a rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó figyelemfelhívása nem volt kifejezetten a kifogásolt „egyenértékűségi” kérésre vonatkoztatható.

- [42] A 2. kérelmi elem alapján az alperesnek azt kellett eldöntenie, hogy a felperes megalapozottan állította-e azt, hogy az alperesi érdekelt a kiegészítő tájékoztatásában foglaltakkal módosította az alkalmassági minimumkövetelményként meghatározott referencia-előírást.
- [43] A Kbt. 55. § (6) bekezdése szerint a felhívás és az egyéb közbeszerzési dokumentumok módosítása nem eredményezheti a közbeszerzési eljárással vagy a megkötendő szerződéssel összefüggő feltételek olyan módosítását, ahol az új feltételek ismerete alapvetően befolyásolhatta volna az adott közbeszerzési eljárás iránt érdeklődő gazdasági szereplők körét. A Kbt. 52. § (4) bekezdés *b)* pontja alapján az ajánlatkérő köteles meghosszabbítani az ajánlattételi vagy részvételi határidőt, ha a közbeszerzési dokumentumokat módosítja.
- [44] Az alkalmassági minimumkövetelmény felhívásban rögzített tartalmát és az alperesi érdekelt kiegészítő tájékoztatókérelmére adott válaszát a bíróság az 1. kérelmi elem körében a fentiek szerint már értelmezte, az a 2. kérelmi elem körében is irányadó, melynek alapján rögzíti a bíróság, hogy az alperesi érdekelt nem módosította az ajánlattételi feltételeket, az EM interfészkapcsolat kezelésének képessége és annak elvi lehetősége, hogy a referenciaként bemutatott szoftverrendszer az EM interfészkapcsolatot kezelni tudja, a bíróság szerint is ugyanazt jelenti.
- [45] A jogorvoslati kérelem – keresetlevélben idézett – 5-6. oldalán rögzített 1-5) pontokban felsorolt érvelésből is az tűnik ki, hogy a felperes tévesen értelmezte a referenciával szemben támasztott elvárásokat és a két előírás egymással való összefüggését, ami – a [36] bekezdésben kifejtettek szerint – nem értelmezhető úgy, hogy az alperesi érdekelt az EM kiajánlott interfészén végrehajtott lekérdezést követelt meg [1) pont]. A felperes az 5) pontban is iratellenesen állította, hogy az alperesi érdekelt az EM interfészkapcsolaton megvalósult adatcserét követelt meg. A felsorolt adatok teljesített lekérdezését az alperesi érdekelt elvárta, de nem az EM interfészkapcsolaton keresztül [2) pont], hanem egy olyan rendszeren, amely – egyébként – képes az EM interfészkapcsolaton keresztüli lekérdezésre is. Emiatt nem áll fenn az „elvi lehetőség” és a „sor került” fordulat közötti ellentmondás [4) pont]. A 3) pontban a felperes a referencia igazolásának Korm.r. 22. § (2) bekezdésében foglalt előírásai alapján kifogásolta, hogy az „elvi lehetőség” ennek megfelelően nem igazolható. Az igazolhatóság kérdése azonban a Kbt. 55. § (6) bekezdése és 52. § (4) bekezdés *b)* pontja megsértése körében csak akkor lehetne vizsgálható, ha a felhívás tartalma valóban változott volna, ez azonban nem történt meg. Ebből következően csak a felhívást támadó jogorvoslati kérelem alapján lett volna vizsgálható a referencia igazolhatóságának kérdése. Ugyanez vonatkozik a referencia alkalmassági követelmény közbeszerzési eljárásbeli funkciójának és a jogintézmény céljának való megfelelésségre is.
- [46] Az alperes tehát megfelelően értelmezte az ajánlati felhívást és az alperesi érdekelt válaszát és helytállóan állapította meg, hogy az alperesi érdekelt részéről közölt információk a kiegészítő tájékoztatás eljárási cselekményhez kapcsolódtak, annak érdekében, hogy segítse az előírások értelmezését, a megfelelő ajánlattételt. Az alperesi érdekelt magyarázatot adott a felperesnek azzal kapcsolatban, hogy milyen referenciát szükséges bemutatni a felhívás M.1.2) pontja körében, azonban nem változtatta meg semmilyen módon a minimumkövetelmény felhívásban rögzített tartalmát, azt új értelmezési tartalommal nem bővítette ki. Helytálló az az alperesi megállapítás is, hogy a fentiekből következően nem keletkezett kötelezettség az

ajánlattételi határidő meghosszabbítására, így az alperesi érdekelt a Kbt. 52. § (4) bekezdés *b)* pontját és a Kbt. 55. § (6) bekezdését nem sértette meg. Az alperes a határozat 50-52. pontjaiban érdemben és a szükséges mértékben értékelte a felperes 2. kérelmi elemét, ezen kérelmi elem tekintetében sem sértette meg indokolási kötelezettségét, amely érdemben is helytálló.

- [47] Ezt követően a bíróságnak azt kellett vizsgálni, hogy a 3. kérelem elem vonatkozásában elkésettség indokával az alperes az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján jogsértően szüntette-e meg az eljárást.
- [48] Az Ákr. 46. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján a hatóság a kérelmet visszautasítja, ha az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányzik, és e törvény ahhoz más jogkövetkezményt nem fűz. Az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint a hatóság az eljárást megszünteti, ha a kérelem visszautasításának lett volna helye, annak oka azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására.
- [49] A felperes az alperesi jogsértést egyrészt abban látta, hogy az alperes nem mutatta be határozatában, hogy mi volt az az ok, ami miatt az elkésettség – mint az eljárás megszüntetésének oka – csak később jutott az alperes tudomására. A jogalkotói elvárás szerint a hatóságnak a kérelem beérkezését követően nyomban meg kell vizsgálnia, hogy fennállnak-e az eljárás lefolytatásának törvényi feltételei. Amennyiben a törvény egy eljárás lefolytatására határidőt szab, amely határidő be nem tartása jogvesztő, ez olyan feltétel, amit a hatóságnak mindenképpen figyelembe kell vennie tekintettel arra, hogy a törvényi feltételek hiányában meghozott érdemi döntés olyan súlyos eljárási hibának minősül, ami hatálytalanná teszi a határozatot. Ebből következően a hatóságnak akkor is az eljárás megszüntetéséről kell döntenie, ha a visszautasításra lehetőséget biztosító, a kérelem előterjesztését követő nyolc napon túl észleli, hogy a kérelem benyújtására nyitva álló, anyagi jogi határidő már eltelt. A visszautasítás nyolc napon belüli alkalmazásának hiányában a hatóság csak az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján tudja megszüntetni az eljárást akkor is, ha az elkésettséget azért észlelte nyolc napon túl, mert a határidő megtartottsága is vizsgálatot igényelt, és akkor is, ha saját mulasztása miatt nem észlelte azt korábban. Az eljárási akadály kizárja az érdemi döntéshozatal lehetőségét, eljárási akadály fennállása ellenére hozott döntéshozatal hatálytalanságot eredményező jogszabálysértés. Ebből következően nem lehet jogsértő a megszüntetés önmagában azon okból, ha a hatóság nem rögzítette azt az okot, ami miatt az eljárás megindítását követően jutott csak a tudomására, hogy visszautasításnak lett volna helye, így a jelen ügyben sem jogsértő az alperes határozata azért, mert nem rögzítette, hogy az elkésettségről mikor és milyen okból szerzett csak az eljárás megindításáról kiadott értesítést követően tudomást.
- [50] A felperes érdemében is vitatta a megszüntetés megalapozottságát. Álláspontja szerint a 3. kérelmi elem azért nem késett el, mert az alperes tévesen és nyilatkozatának nem megfelelően állapította meg a jogsértésről való tudomásszerzés időpontját.
- [51] A felperes a 3. kérelmi elemben azt állította, hogy az alperesi érdekelt a 2025. augusztus 13. napján kiadott kiegészítő tájékoztatás 10. sorszámú válaszával megsértette a Kbt. 50. § (4) bekezdését. Indokolásában azt fejtette ki, hogy az „elvi lehetőség megléte” nem egyeztethető össze a korábbi teljesítések vizsgálatára irányuló referencia alkalmassági követelménnyel, mert az ajánlatkérő valójában nem egy konkrét korábbi teljesítést vizsgál, hanem azt, hogy a ténylegesen nyújtott korábbi szolgáltatás elviekben mire lehet még alkalmas. Hangsúlyozta, hogy a meg nem történt műszaki teljesítés „igazolására” nem irányulhat a referencia alkalmassági minimumkövetelmény előírása. Álláspontja szerint az alperesi érdekelt válasza teremtett olyan bizonytalanságot, amely nem teszi lehetővé az egyenlő esélyű, megfelelő ajánlattételt.
- [52] Az alperes az egyes kérelmi elemekhez kötve van, ugyanakkor a Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Ákr. 38. §-a alapján a kérelmi elemeket is tartalmuk szerint veszi figyelembe akkor is, ha a Kbt. egyébként szigorúbb előírást tartalmaz a kérelemmel szemben,

és sokkal pontosabban követeli meg az egyes kérelmi elemek meghatározását, mint az Ákr. A Kbt. 3. § 16. pontja szerint a kérelmi elemben a jogsértőnek vélt kérelmezetti eljárási cselekményt, magatartást, döntést vagy mulasztást és a megsértett jogszabályi rendelkezés(ek)et is meg kell jelölni, amelyek együttesen határozzák meg a jogorvoslati vizsgálat irányát és terjedelmét.

- [53] A felperes által megjelölt jogszabályi rendelkezés szerint az eljárást megindító felhívásnak és a többi közbeszerzési dokumentumnak minden esetben biztosítania kell, hogy annak alapján a gazdasági szereplők egyenlő eséllyel megfelelő ajánlatot tehessenek, illetve részvételi jelentkezést nyújthassanak be [Kbt. 50. § (4) bekezdés]. A támadott alperesi érdekelti cselekményt a felperes egy olyan rendelkezés alapján látta jogsértőnek, amely kifejezetten az eljárást megindító felhívással és a többi közbeszerzési dokumentummal szembeni törvényi követelményt tartalmaz. Ezért a jogorvoslati kérelem nem volt akként értelmezhető, hogy a felperes „csak” a kiegészítő tájékoztatásra adott választ sérelmezte. Sőt, a felperes jogorvoslati kérelme indokolásából is az olvasható ki, hogy a felperes magát az alkalmassági követelményt támadta azt állítva, hogy az alperesi érdekelte nem egy konkrét korábbi teljesítést vizsgál, hanem azt, hogy a ténylegesen nyújtott korábbi szolgáltatás elviekben mire lehet még alkalmas. Azt, hogy a válasz értelmezési bizonytalanságot teremtett-e, az alperes már az 1. és 2. kérelmi elem alapján is vizsgálta és arra nemleges választ adott. A referenciában igazolni kért informatikai rendszer képessége az EM interfészen való adatcserére nem a válasszal módosult, hanem a felhívásban is már egyértelműen rögzítésre került. Az alperes megfelelően értelmezte ezért a 3. kérelmi elemet akként, hogy abban a felperes magát a felhívásban rögzített referenciacélt támadta, ezért annak eljárási határideje megtartottságát a megfelelő speciális törvényi előírás alapján kellett vizsgálnia.
- [54] A Kbt. 148. § (3) bekezdése szerint a kérelem – a (4), (5) és (9) bekezdés szerinti eltéréssel – a jogsértésnek a kérelmező tudomására jutásától számított tizenöt napon belül, a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntés esetében pedig a jogsértésnek a kérelmező tudomására jutásától számított tíz napon belül nyújtható be. Ugyanezen szakasz (5) bekezdése szerint az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívással, a közbeszerzési dokumentumokkal, illetve ezek módosításával kapcsolatban az – adott esetben módosított – ajánlattételi, illetve részvételi határidő lejártá előtti ötödik napig lehet kérelmet benyújtani, de ha a (3) vagy (4) bekezdés szerinti határidő ennél később jár le, akkor a kérelmező a (3) és (4) bekezdés szerinti időpontig jogosult kérelmet előterjeszteni. Az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívással, a közbeszerzési dokumentumokkal, illetve ezek módosításával kapcsolatban az ajánlatkérő a saját jogsértésével szemben az ajánlatokról készített írásbeli összegezés megküldéséig jogosult kérelmet előterjeszteni.
- [55] A Kbt. 148. § (7) bekezdés a) pontja szerint a (3), (4) és (9) bekezdés szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának kell tekinteni a jogellenes tartalmú, a közbeszerzési eljárást megindító hirdetmény közzétételének vagy közvetlen felhívás kézhezvételének, vagy közbeszerzési dokumentumok esetében azok rendelkezésre bocsátásának napját.
- [56] Az alperes a fentiek alapján megfelelően határozta meg a jogsértés felperes tudomására jutásának időpontjaként a felhívás közzétételének napját. Az eljárási akadály vizsgálata során nem vehette figyelembe azt a körülményt, hogy a felperes a felhívás tartalmát tévesen értelmezte. Kiemeli a bíróság, hogy a határidő megtartottságát és azon belül a tudomásra jutás tényét és időpontját az alperes hivatalból vizsgálja, így e körben jogosult eltérni a kérelmező által megjelöltektől. Az alperes helytállóan állapította meg a jogvesztő jogorvoslati határidő utolsó határnapjaként 2025. augusztus 14-ét, amelyhez képest a 2025. augusztus 28-án előterjesztett jogorvoslati kérelem elkésztett. Erre tekintettel a 3. kérelmi elem tekintetében az alperes jogszerűen szüntette meg az eljárást az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

- [57] Végezetül a bíróság az Ákr. 51. § (1) bekezdés *b)* pontja alkalmazása elmaradásának jogsértő jellegét vizsgálta.
- [58] Az Ákr. 51. § (1) bekezdés *a)* pontja kógens módon előírja, hogy ha a hatóság az ügyintézési határidőt túllépi, vagy az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért, vagy igazgatási jellegű szolgáltatások igénybevételeért fizetett igazgatási szolgáltatási díjnak (a továbbiakban: díj) megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot megfizet a kérelmező ügyfélnek, aki mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is. A Kúria Kfv.37.489/2024/8. (BH2025. 126) számú ítélete elvi élel mondta ki, hogy „II. A közbeszerzési jogorvoslati eljárásra is irányadó az Ákr. 51. § (1) bekezdés *b)* pontja, azaz ha a hatóság a rá irányadó ügyintézési határidőt túllépi, az eljárás lefolytatásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeget a kérelmező ügyfélnek meg kell fizetnie, aki mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is.” A Kúria azt is hangsúlyozta, hogy „[68] (...) Az Ákr. 8. § (2) bekezdése ugyanis általános jelleggel nem engedi az Ákr. szabályaitól való eltérést, az 51. § (1) bekezdés *b)* pontja kapcsán pedig külön eltérést engedélyező szabályozás nincs. [69] Az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés értelmezésénél az Alaptörvény 28. cikke szerint figyelembeveendő előterjesztői indokolás szerint az Ákr. az ügyintézési határidő túllépését a hatóság illeték- és díjvisszafizetési kötelezettségével szankcionálja, illetve mentesíti az ügyfelet az eljárási költségek megfizetése alól. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Megállapítható tehát, hogy az Ákr. hivatkozott rendelkezésének célja, hogy előmozdítsa, hogy a hatóságok a rájuk irányadó eljárási határidőket betartsák, annak elmulasztása esetén őket a törvény illeték- és díjvisszafizetési kötelezettséggel szankcionálja, illetve mentesíti az ügyfelet az eljárási költségek megfizetése alól. [70] Mindezekből az következik, hogy amennyiben az alperes a rá irányadó eljárási határidőt nem tartotta be, úgy a Kbt. 151. § (9) bekezdésében foglaltaktól függetlenül az igazgatási szolgáltatási díj összegéből a háromszázezer forintot sem tekintheti saját bevételeként, hanem azt az ügyfélnek vissza kell fizetnie. Ebből következően ez a díj nem tekinthető az ügyfél eljárási költségének, annak viseléséről sem kell rendelkezni. Az ezzel ellentétes értelmezés arra vezetne ugyanis, hogy a Kbt. rendelkezése lerontaná az Ákr. alaptörvényi garanciát érvényre juttató szabályát, melyet sem az Alaptörvény 28. cikke, sem az Ákr. 8. § (2) bekezdése nem tenne lehetővé.”
- [59] A fenti döntésből az következik, hogy alperesi hivatkozással ellentétben – a Kbt. eltérő rendelkezése hiányában – a közbeszerzési jogorvoslati eljárásra is irányadó az Ákr. 51. § (1) bekezdés *b)* pontja. A Kúria ítéletében egyértelműen rögzítésre került, hogy a Kbt. 151. § (9) bekezdésében foglaltaktól függetlenül visszajár a kérelmezőnek a teljes igazgatási szolgáltatási díj, tehát függetlenül attól is, hogy a kérelem megalapozott volt-e vagy sem. Az Itv. 67. § (1) bekezdése és a Kbt. 150. § (1) bekezdése együttes értelmezése alapján az Ákr. 51. § (1) bekezdés *b)* pontjában felsorolt esetek körébe tartozik a kérelmező által az alperes kérelemre indult eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj is.
- [60] Mindezek alapján, ha a hatóság a rá irányadó ügyintézési határidőt túllépi, akkor az eljárás lefolytatásáért megfizetett igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeget vissza kell fizetnie a kérelmező ügyfél, jelen esetben a felperes részére. A visszafizetési kötelezettség tekintettel az Ákr. kógens szabályára, független az alperes ügyterhétől, a határidő rövidségétől és attól is, hogy okozott-e jogsérelmet a késedelemmel a felperes részére. Az alperes nem vitatta az ügyintézési határidő túllépését, amelyet az eljárás iratai is alátámasztanak. A D.539/8/2025. számú végzés szerint az ügyintézési határidő 2025. szeptember 30. napján kezdődött és a D.539/13/2025. számú végzéssel 10 nappal meghosszabbításra került, ezért – a Kbt. 164. § (1) bekezdése alapján – az ügyintézési határidő 2025. október 25-én letelt, a határozat meghozatalára ezen határidőn túl, 2025. november 7-én került sor.

- [61] Mindezekre figyelemmel az alperesnek a határozatában meg kellett volna állapítania az ügyintézési határidő túllépését és nem csak az igazgatási szolgáltatási díjnak a megszüntetett részre eső hányadának, hanem a felperes által megfizetett 550.000 forint teljes összegének visszautalásáról kellett volna rendelkeznie. Ennek elmulasztására tekintettel a bíróság a határozatnak az igazgatási szolgáltatási díj visszatérítéséről rendelkező részét a rendelkező részben foglaltak szerint – a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja, a Kp. 90. § (1) bekezdés b) pontja és a Kbt. 172. § (1) bekezdése alapján – akként változtatta meg, hogy a visszautalandó összeget 550.000 Ft-ban határozta meg. Tekintettel arra, hogy a felperes további kereseti hivatkozásai – a fentiek szerint – alaptalanok voltak, a bíróság a felperes keresetét egyebekben – a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján – elutasította.
- [62] A bíróság a felperes pernyertességének – pervesztességének arányát $\frac{1}{4}$ - $\frac{3}{4}$ részben határozta meg, figyelemmel arra, hogy a három kérelmi elemre vonatkozó kereseti jogsérelme alaptalan, míg az igazgatási szolgáltatási díj visszafizetésére vonatkozó jogsérelme megalapozott volt. A bíróság erre tekintettel a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (2) bekezdése szerint határozta meg a feleknek járó perköltség összegét akként, hogy a felperesnek járó perköltség az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ügyvédi megbízási szerződéssel igazolt összeg (500.000 Ft + Áfa) $\frac{1}{4}$ -ed része, azaz 158.750 Ft; az alperesnek járó perköltség az IM. r. 3. § (2) bekezdés alapján 19 munkaóra megjelölése mellett felszámított 190.000 Ft $\frac{3}{4}$ -ed része, azaz 142.500 Ft. Megjegyzi a bíróság, hogy az alperes nem a jogszabály szerinti óradíjjal (14.000 Ft), hanem csak 10.000 Ft óradíjjal számolt, a bíróság azonban a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján kötve van a felszámításhoz, ezért annál magasabb összegben a perköltséget nem határozhatta meg. A bíróság ezért – a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján – az alperes terhére eső különbözet megfizetésére kötelezte az alperest. A bíróság az alperesi érdekelt részére nem állapított meg perköltséget, figyelemmel arra, hogy a csatolt megbízási szerződésben kijelölt képviseleti feladatok ellátására a perben nem került sor, az alperesi érdemi nyilatkozatot nem tett, tárgyalásra pedig nem került sor.
- [63] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti 30.000 forint összegű eljárási illeték $\frac{3}{4}$ részének megfizetésére a bíróság – a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján – a felperest kötelezte. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. A feljegyzett illeték $\frac{1}{4}$ része az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti teljes személyes illetékmentességére tekintettel – a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján – az állam terhén marad.
- [64] Az ítélet megváltoztató rendelkezése elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése biztosítja. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezési eljárásban a jogi képviselet kötelező. A fellebbezés tartalmára vonatkozó tájékoztatás a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontján és a 104. § (1) bekezdésén alapul. Az ítélet keresetet elutasító rendelkezése elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. május 12.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. dr. Váczi Katalin s.k. dr. Winklerné dr. NóvÉ Ildikó s.k

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró